

ELS MINUTS ENVEJOSOS

Hi havia una vegada, uns minuts que vivien en un rellotge molt bonic que teníem al menjador de ma casa.

Aquests minuts, s'avorrien molt perquè eren una mica nerviosos i no els plaïa gens ni miqueta anar tan espaiet en el rellotge i dien una vegada i altra i altra:

-Estem farts!!!

-Volem eixir del rellotge a corre-cuita!!!

-Ací ens pica tot de viure amb tanta lentitud.

Els minuts, tenien enveja dels segons que corrien molt i molt depressa .

L'enveja que sentien els feia mal de panxa i ganes de plorar.

Un dia, la maneta major del rellotge, s'assabentà de tot el que passava i va convocar a una assemblea a tots els qui vivien en aquell rellotge tan bonic de ma casa.

La maneta del rellotge, els va explicar que tots eren necessaris perquè el rellotge anara bé.

Aleshores ho van comprendre i ja no van tindre enveja.

Conte contat, ja s'ha acabat, qui no s'alce té el cul foradat.

